

N:o 6.

Ank. till Riksd. Kansli den 18 Febr. 1879, kl. 5 e. m.

Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 4, angående ändring af Kongl. Maj:ts förnyade Resereglemente af den 10 November 1865.

Uti en inom Andra Kammaren afgifven motion, N:o 58, har Herr *Jöns Persson* föreslagit, dels "att det förtydligande och bestämda föreskrifter måtte införas i gällande resereglemente, att vid tjänsteresor, därför ersättning kommer att beräknas, den väg och det befordringssätt, som medför minsta utgiften för resan, vare sig å jernväg, ångbåt eller skjuts, skall begagnas"; och dels "att samma beräkningsgrund måtte gälla för parter och vittnen vid domstolar, då reseersättning der kommer i anspråk".

Utskottet anser betänkligt att föreskrifva tjänstemän tid och sätt för tjänsteresors företagande, då ofta tiden för framkomsten vid resa med ångbåt ej kan förut bestämmas, samt vid resor å jernväg gästgifverier ofta saknas vid stationerna. Hvad reseersättning till parter och vittnen åter angår, så bestämmas denna i allmänhet särskildt för hvarje fall af vederbörande domstol; och då gällande nådiga resereglemente redan nu föreskrifver, att kortaste väg vid dylika resor skall begagnas, så föreslår Utskottet,

det motionen ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 18 Februari 1879.

På Utskottets vägnar:

J. T. Beck-Friis.

Reservation:

af Herr *Jöns Persson*: "För afstyrkande af min motion har Utskottet funnit skäl anföra, att ångbåt icke går regelbundet, jernvägstågen icke heller inpassa den tid förrättningsman behöfver och tillika att gästgifverier vid jernvägsstation ofta saknas; enligt mitt förmenande kan hästskjutsen vara lika opålitlig stundtals, och jag har erfarenhet derom, att förrättningsmän rätt ofta kunna inpassa tiden med förrättningen, så att jernväg kan begagnas; och motionen åsyftar icke annat än att den billigaste färden bör iakttagas, der det lämpligen kan ske, och jag vet, att skjutsanstalter finnas vid rätt många jernvägsstationer. Har man full kännedom om huru det på många ställen förhåller sig på landsbygden, der det rätt ofta händer, att exekutorer vid utmättingsresor och dylikt icke begagna det billigaste kommunikationssättet, ehuru andemeningen i Kongl. resereglementet af den 10 November 1865 uppenbarligen är, att förrättningsmännen böra iakttaga den billigaste färden, då det är förelagdt "att resa kortaste vägen"; men det kan icke bestridas, att, der jernväg är tillgänglig, kan man på den resa flera mil längre på kortare tid och för billigare pris än hästskjutsen kan bekommas för på den kortare vägen. Således anser jag att behofvet påkallar, att i resereglementet tillägges, att tjänsteman icke får beräkna reseersättning utan efter det billigaste pris, som lämpligen kan ske och medför den minsta kostnaden. Jag förmodar att billigheten fordrar, att vederbörande tjänstemän må blifva pligtige att, såsom ledamöterna i Riksdagens Andra Kammare äro skyldige, beräkna reseersättning efter jernvägspris, då det medför minsta kostnaden.

Anhållandes alltså om bifall till motionen."